

Stib, maatte der nogle Dage før, end han ellers vilde dø. Deri vilde jeg ikke se nogen hynderlig Mytke.

Justitsministeren: Da det ærede Medlem, der nu havde Ordet, ogsaa er kommet tilbage til det Spørgsmaal, som blev berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavn, der først talte (Melchior), er det maatte passende, at jeg, inden Forhandlingen gaar videre, forklarer, hvorledes Lovforslaget i saa Henseende er at opfatte; jeg troede for Øvrigt ikke, at der i saa Henseende kunde være nogen Tvivl. Det vil erindres, at Loven af 1868 ikke taler om en hvilken som helst Udvandring; den er overhovedet ikke rettet imod dem, der udvandre, men mod Udvandringsagenterne. Det vil erindres, at Loven begynder med den Bestemmelse: „Ingen maa optræde som Udvandringsagent uden særlig dertil meddelt Tilladelse. Som Udvandringsagent anses Enhver, der for egen eller fremmed Regning paatager sig Besørgelsen af Udvandrerens Befordring til fremmede Verdensdele. Ingen uden autoriserede Agenter og deres Befuldmægtigede maa afslutte Kontrakter med Udvandrer om saadan Befordring eller tilbyde sin Mellemkomst med Hensyn til saadanne Kontraktens Afslutning.“ Der til knytter sig Bestemmelsen i § 3: „Tilladelse til at befordre Udvandrer (§ 1) direkte fra danske Søhavne kan kun meddeles af Justitsministeren.“ Derimod hedder det i § 4: „Tilladelse til at paatage sig Udvandrerens Befordring over fremmede europæiske Havne meddeles af Politimesteren paa det Sted, hvor den som begjæres samme, er bosat.“ Hertil er det, at § 8 slutter sig, naar det siges: „Med enhver Udvandrer.“ — altsaa kun i Genhold til de foregaaende Bestemmelser om Udvandrer, der befordres af Agenter — „skal der af Agenten oprettes skriftlig Kontrakt.“ Nu har jeg ikke troet, at man paa nogen fortere og bestemtere Maade kunde betegne den nærværende Tillægsløvs Omraade end ved at knytte den til den bestaaende Lovs § 8, som viser paa hvilke Personer Loven er anvendelig, nemlig Udvandringsagenterne. Der kan her altsaa ikke være Tale om anden Udvandring end den, som foregaar gennem disse

Agenter; ellers vilde man jo ogsaa komme ind paa Bestemmelser om Folks Rejser, som der i disse Love dog ikke kan være Tale om. Der kan — og det hører hjemme i et Lovforslag, som jeg ved Sagens Forelæggelse berørte er under Forhandling i Ministeriet — med Hensyn til Dampstibe være Anledning til at sætte en Grænse eller at give visse Autoriteter Bemyndigelse til at sætte en Grænse for det Antal Passagerer, der maa befordres paa saadanne Dampstibe; men det er et helt andet Synspunkt, der der kommer frem. Her have vi derimod at gjøre med Tilsynet med Udvandringsagenterne og den Virksomhed, der gaar igjennem dem, og jeg kan ikke se rettere, end at Udtrykkene i § 1 i saa Henseende ere aldeles tydelige ved Henvisningen til Loven af 1868 i Almindelighed og navnlig dens § 8. Tror man, at dette Omraade kan betegnes paa en fortere og bestemtere Maade, saa kan der fra min Side ikke være Noget at indvende derimod, naar der blot vindes Noget derved og ikke kommer nogen Uklarhed ind derigjennem. — Dernæst er der forekommer det mig, hos de ærede Medlemmer en Uklarhed, naar de have troet, at Slutningen af § 1 i Loven af 1868: „Dog skal denne Lov ikke finde Anvendelse paa den direkte Befordring fra danske Søhavne, saa længe Passagerernes Antal ikke overstiger 25“ skulde gjælde med Hensyn til den indirekte Befordring. Det har netop ikke været Meningen. Jeg skal meget villig erkjende, at det er et aabent Spørgsmaal, om der skal sættes nogen Grænse; men skal der sættes en saadan, saa kan den efter dette Forholds Besskaffenhed umulig sættes til 25, men maa sættes meget lavere; thi, medens man vel kan sige, at det ved de store Udvandringer til Amerika med Stibe, som gaa direkte og væsentlig ere bestemte til Passagerbefordring, er høist antageligt, at der paa een Gang befordres saa Mange, at Loven kan anvendes — maatte er det dog tvivlsomt, om ikke Loven af og til bliver noget mindre virksom ved denne Grænse, end den burde være, men det kan i alt Fald antages og er antaget, at Loven i Almindelighed rammer sin Hensigt, uagtet der er sat denne Grænse — saa vilde Lovens Anvendelse ganske vist væl-